

**SKULLE
DREPES:** Les
om den
kinesiske
kvinnen
Zhang
Qingyun. To
norske
misjonærer
reddet livet
hennes.
Side 20-21

489

11. FEBR. – 144. ÅRG.

MISJONS TIDENDE

Utgitt av Det Norske Misjonsselskap

Aktuelt om misjon og kirke

**Aksjon for
Madagaskar**
Side 8,9 og 24

Inga Hauge:
«Gustava var
bestemamma»
Side

MISJONSARV: – Arven fra Gustava Kielland, «bestemamma», har nok preget oss, sier Inga Hauge.

MTT : Marit Rødland

A rven fra Gustava

–Jeg hadde ingen fast forankring i troen da jeg kom hit, men fikk del i en kristen arv som gjorde meg rik! Min anklage er at jeg ikke har vært flink nok til å gi denne arven videre. Men min bønn er at misjonsarven må leve og blomstre, at misjonsforeningene må se sin egen verdi, og misjonens sak nå fram.

Inga Hauge, (93), er fast i røsten og klar i blikket. Hun har tatt imot oss i sin bolig på Strømmen, hvor hun har bodd hele sitt voksne liv. Hun kommer egentlig fra Danmark, men ble altså gift norsk i 1917 med sin Georg Hauge. Og Georg var oldebarnet både til Gustava Kielland og Hans Nielsen Hauge, så Inga kom inn i en familie med svært rike kristne tradisjoner.

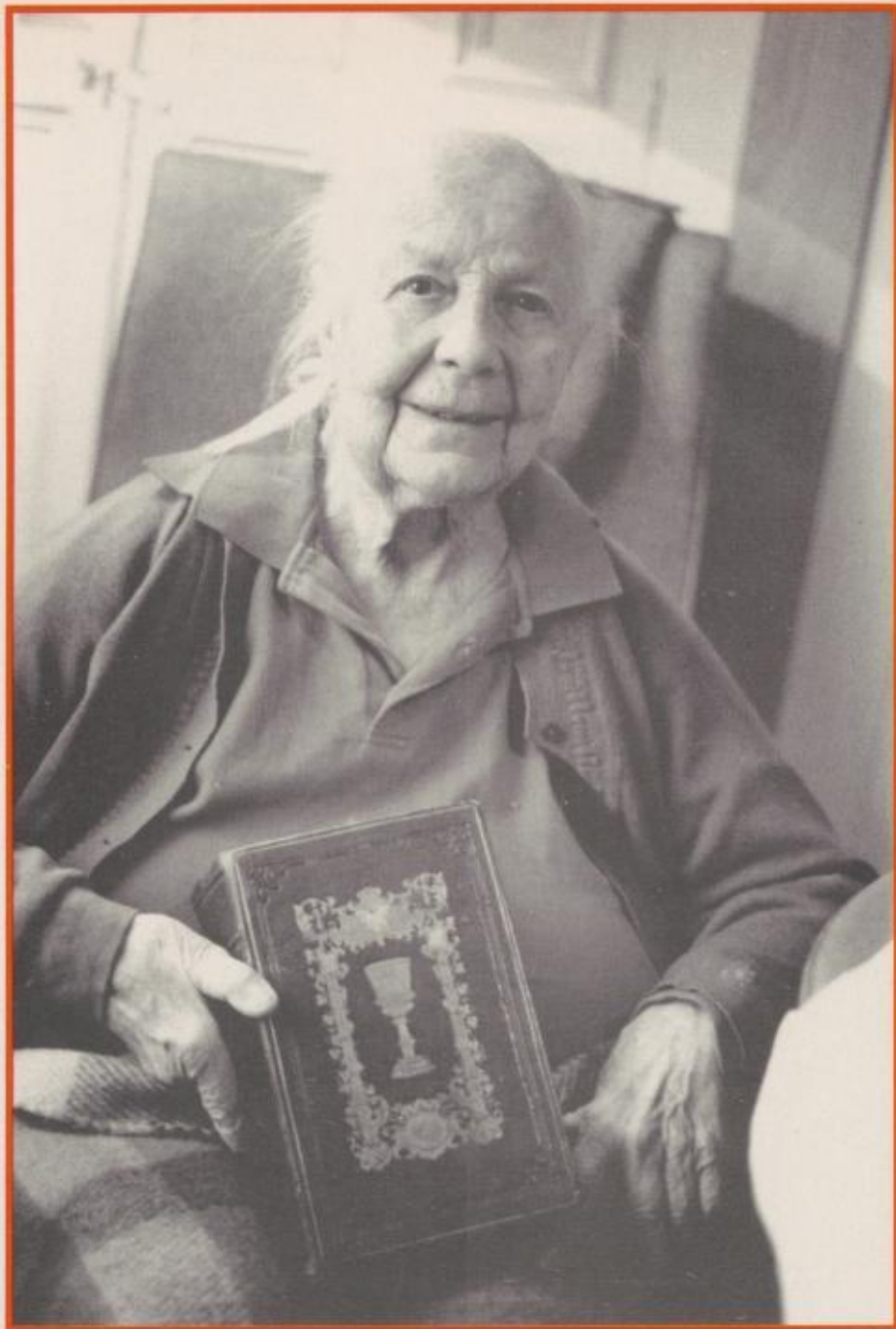
—Mine svigerforeldre så veldig opp til sine besteforeldre, og deres arv preget nok hele deres liv. De var begge ivrige misjonsmennesker. Og arven gikk videre til oss, sier Inga.

Inga Huges svigerforeldre het Gustava og Gabriel Kielland Hauge. De var søskenbarn på Kielland-siden. Gabriel Kielland Huges foreldre var Gabrielle Kielland og Andreas Hauge. Andreas Hauge var eneste sønn av Hans Nielsen Hauge, og Gabrielle Kielland var en av de ni barna til Gustava Kielland og hennes mann, Gabriel.

Gustava Kielland

Det er nok Gustava Kielland Inga har vært mest opptatt av. «Bestemamma», som de har kalt henne like til våre dager. Denne bittelille damen med den hvite kysehatten, som midt i alt daglig strev for sin mann, presten og deres ni barn, også ble kvinneforeningenes mor. Gustava og Gabriel Kielland var i mange år prestefolk på Finnøy i Rogaland. Men det var først da de kom til Lyngdal i Vest-Agder at Gustava startet opp med misjonsforening for kvinner. De kom dit i 1837, men helt nøyaktig årstall for oppstartingen av kvinneforeningene er det vanskelig å ha. I «Fakta om Det norske Misjonsselskap» mener man imidlertid at det var i 1844, to år etter at Det Norske Misjonsselskap var startet. Siden ble det flere misjonsforeninger for kvinner, denne formen for kristen omgangsform ble mer og mer omfattende. Kvinnene ønsket også å stå med i misjonsens sak.

Inga kommer selv fra et intellektuelt hjem. Og det var selvsagt at hun skulle få utdannelse. Da hun var ferdig med Examen Artium fra Zæhles Skole i 1914, reiste hun sammen med en venninne på ferie til Norge, til venninnens tante. Hun var gift med en mann som var med-direktør på en trevarefabrikk ved Oslo, og den andre direktøren het Hauge og skulle altså siden bli Ingas svigerfar. Slik kom hun til Haugefamilien første gang. En av direktør Huges sønner, Georg, fridde til Inga. Og i 1917 giftet de seg i Danmark. Siden har hun bodd i Norge.

SLEKTSBIBEL: Dette er Andreas Huges bibel. Andreas var eneste sønn av Hans Nielsen Hauge, og første redaktør av Misjonstidende. Bibelen er nå Ingas sønns, han heter også Andreas.

Troen er noe man FÅR

—Jeg kom fra et intellektuelt hjem, og selv om jeg gikk på en skole med Grundtvigiansk ånd, så var jeg i høy grad tvilende. Men troen er en gave man FÅR. Det har jeg opplevd. Og nå takker jeg og ber, for misjonen, for slekten, for landet, sier Inga Hauge.

Ingas oldemor, Nathalie Zæhle, var det som startet Sæhles Skole. Dronning Margrethe av Danmark er blant dem som har gått der. Zæhles Skole startet som et pensjonat for unge damer. Ingas far vokste opp der, og ble selv lærer på skolen. Og Inga gikk der.

—Du må virkelig få høre skolesangen vår! sier Inga. Hun deklamerer:

*Dernest jeg oppdrager
meg en pigeflokk.
Som ei hjemmet vrager,
som i lidt har nok.
Ingen døgnets flaner
rens fra bog og nål.
Fromme, sterke kvinder,
DET er skolens mål!*

Misjonens boller

Det er Misjonstidende som er Ingas Misjonsblad. Men NMS var så stor en organisasjon, at hun mente hun heller ville vie sin arbeidskraft til de små. Slik har Buddhistmisjonen, Israelsmisjonen og Sjømannsmisjonen stått henne nærmest. Men ellers har hun også vært aktivt med i

HANS NIELSEN HAUGE: Statuen av den kjente guds-mannen står i Inga Hauges hjem. Han var hennes manns oldefar.

ANDREAS HAUGE: Andreas Hauge var prest. Som sønn av Hans Nielsen Hauge ble Andreas akseptert i de fleste kristne leire.

GABRIELLE KIELLAND HAUGE: Gabrielle var ett av Gustava Kiellands ni barn. Hun ble gift med Andreas Hauge. Det var hos dem Gustava bodde sine siste leveår, til hun døde i 1889.

Det spirer fremdeles etter Gustava

MT : Trygve Omland

Seks unge fruer startet en ny forening i Lyngdal 19. januar. De skal støtte Rom kvinneforening som ble startet av Gustava Kielland. I utgangspunktet er de en gruppe venninner som samles hver fjortende dag for å ha det hyggelig sammen. Men så ønsket de å samle seg om en oppgave. En eldre misjonskvinne antydte muligheten av å være støtteforening for den gamle foreningen i Lyngdal prestegård. Og slik ble det.

Den nye foreningen heter Lyngnes-fruan. Lyng, fordi alle bor i Lyngdal, nes fordi alle kommer fra LindesNES kommune. På det første foreningsmøtet så de lysbildeserien «Ramatou» og hørte fra Bibelen Salme 37, 5 og 1. Joh. 3,1.

Hvis innflyttere i en kommune finner hverandre, kan det bli en fin misjonsforening.

menighetsråd og en forening som har samlet inn penger til hjelp for psykisk utviklingshemmede.

Som ung var Inga med sin svigermor og bakte «misjonsboller». Svigermoren drev en stor NMS-misjonsforening for konene til arbeiderne på Trevarefabrikken, der hennes mann var i ledelsen. De holdt til i et av fabrikkens møterom, og svigermor og Inga bakte misjonsboller og laget kaffe til å ha i pausen.

–Svigermor var fantastisk! Jeg så veldig opp til henne, ja, svigerfar også. De hadde noe spesielt ved seg. De var preget av sin kristne tro, og av sine foreldre og besteforeldre. Svigerfar var også en ivrig misjonens mann, og han var blant annet formann i styret for Misjonshotellet i Oslo.

Misjonstidendes «samlebånd»

Det var Andreas Hauge, sønn av Hans Nielsen Hauge, som startet Misjonstidende mens han bodde i Trondheim.

–Vi har alltid holdt Misjonstidende. Det

var liksom vårt blad, smiler Inga.

–Jeg husker ennå at vi samlet hver årgang sirlig hver for seg. Bladene var dyrebare for oss den gangen. Vi kunne bestille et bånd til å knytte rundt hver årgang, slik at det ikke skulle komme rot i systemet. Båndet var vevd av sort garn, og det var en sort heklebord rundt kanten. Med gyllent broderigarn var det brodert på hvert bånd med korssting: Norsk Misjonstidende. Jeg hadde slike bånd liggende i mange år, men nå er de forsvunnet. Jeg finner dem i alle fall ikke mer.

De unge vil komme

Inga ser ut av vinduet. Det er mildt og vårlig ute. Plutselig sier hun:

–Jeg tror at de unge snart vil komme. Jeg tror det vil bli en vekkelse over hele landet blant de unge. De kommer til å se misjonens sak på nytt. Troen er en gave til oss alle. Det har jeg sett. Og det tror jeg flere vil se. Det er hva jeg ber om, sier Inga. En meget klartenkt og varmhjertet kvinne på 93.

DE UNGE: – Jeg tror at de unge snart vil komme. De vil se misjonens sak på nytt, sier Inga Hauge.